

Geride Kazanımın Katı Atıklar Kontrolü Yönetmeliğindeki Yeri

Salı, 11 Eylül 2007

Son yıllarda ambalaj sektöründeki gelişmelere ve tüketim alışkanlıklarının değişimine paralel olarak ambalajlı ürün kullanımını yaygınlaştırmakta buna paralel olarak evsel katı atıklar içindeki ambalaj atığı yüzdesi ve miktarı da artmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak geride kazanım ve geri dönüşüm ülkemizde ekonomik bir gerçek haline gelmiştir. Bununla birlikte T.C. Çevre Bakanlığı tarafından 1991 yılında yayınlanan "Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği" ile geride kazanım yerel yönetimler ve ilgili sanayi kuruluşları için zorunluluk haline dönüşmüştür.

14 Mart 1991 tarih ve 20814 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği'nde; ne katı atık üreten kişiler açısından; katı atık üreten kişi ve kuruluşlar, en az katı atık üreten teknoloji seçmekle, mevcut üretim miktarını azaltmakla, katı atıklar içerisinde zararlı madde bulundurmamakla, katı atıkların değerlendirilmesi ve maddesel geride kazanma konusunda yapılan çalışmalara katılmakla yükümlüdür. Belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler, bu alanlar ise, mahalli en büyük mülki amiri evsel ve evsel nitelikli endüstriyel katı atıkların çevreye zarar vermeden bertarafını sağlamak için kirliliğini azaltmak katı atık depo sahalarından azami istifade etmek ekonomiye katkıda bulunmak amacıyla evsel katı atık içindeki değerlendirilebilir katı atıkların sınıflandırılarak ayrı toplamak ve bunlarla ilgili tedbirleri almakla yükümlüdürler. Katı atık yönetmeliğinde süt, yoğurt, ayran, yenilenebilir sıvı yağ, meyve suyu, su ve alkollü içecekler gibi sıvı gıda ürünleri ile deterjan ve bulaşık deterjanları gibi temizlik ürünlerini cam, metal lamine karton ve plastik ambalajlar içinde piyasaya süren işletmeleri bu ürünlerin bulaşık deterjanları ambalajlarının belirli oranlarda geride toplama ve geride kazanma zorunluluğu kota veya depozito uygulaması getirmiştir.